

UITSpraak 16 - 087

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden
inzake
het beroep van [naam], appellant
tegen
de Examencommissie International Relations, verweerder

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 3 mei 2016 heeft verweerder aan appellant kenbaar gemaakt dat zij van oordeel is dat appellant zelfplagiaat bij de paper The foreign policy of the Berlin Republic in het kader van de onderwijseenheid Germany and European Integration, heeft gepleegd. Daarbij is aan appellant de volgende maatregelen opgelegd: de paper wordt ongeldig verklaard en er wordt een aantekening van de zelfplagiaat in zijn studentendossier geplaatst. Als gevolg van deze maatregel kan het judicium cum laude niet meer toegekend worden. Verweerder geeft appellant mee dat hij de paper dit semester nogmaals kan indienen.

Bij brief van 7 mei 2016, ontvangen op 10 mei 2016, heeft appellant tegen dit besluit administratief beroep ingesteld.

Door appellant wordt - kort weergegeven - aangevoerd dat hij de opgelegde maatregelen disproportioneel acht. Hij stelt zich op het standpunt dat hij niet met opzet foutief gebruik van citaten heeft verwerkt. Appellant wenst graag de mogelijkheid te krijgen om het judicium cum laude toegekend te krijgen.

Op 12 mei 2016 heeft een gesprek tussen appellant en verweerder om tot een minnelijke schikking te komen plaatsgevonden. Er is geen minnelijke schikking bereikt.

Bij e-mail van 11 juni 2016 heeft verweerder appellant toegelicht waarom zij haar besluit ongewijzigd laat.

Uitspraak
16-087
Blad 2/6

Op 27 juni 2016 is een verweerschrift ingediend. Daarin is aangegeven dat de sanctie in overeenstemming is met de Onderwijs en examenregeling van de masteropleiding International Relations (“OER”). Verweerder blijft derhalve bij het bestreden besluit.

Het beroep is behandeld op 27 juli 2016 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. Appellant is, met bericht van verhindering, niet ter zitting verschenen. Namens verweerder zijn [namen]verschenen.

2. De overwegingen ten aanzien van de ontvankelijkheid

Met de op 10 mei 2016 door het College ontvangen brief heeft appellant tijdig beroep ingesteld tegen het besluit van 3 mei 2016. Het beroepschrift voldoet ook overigens aan de daaraan ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (“WHW”) gestelde eisen, zodat het administratief beroep ontvankelijk is.

3. Relevante regelgeving

Ingevolge artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW kan de examencommissie, indien een student of extraneus fraudeert, de betrokkene het recht ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste een jaar. Bij ernstige fraude kan het instellingsbestuur op voorstel van de examencommissie de inschrijving voor de opleiding van betrokkene definitief beëindigen.

Ingevolge het derde lid, eerste volzin, voor zover thans van belang, stelt de examencommissie regels vast over de uitvoering van de taken en bevoegdheden, bedoeld in het tweede lid, en over de maatregelen die zij in dat verband kan nemen. Met de Regels en Richtlijnen heeft verweerder, voor zover hier van belang, hieraan uitvoering gegeven.

In de OER, algemeen deel, is bepaald:

4.12.7 Ingeval de student een ordemaatregel is opgelegd wegens een onregelmatigheid, fraude of plagiaat, wordt geen predicaat verleend.

In de Regels en Richtlijnen van de examencommissie van de bachelor- en masteropleidingen van de Faculteit der Geesteswetenschappen (“R&R”) is, voor zover hier van belang, het volgende bepaald:

Uitspraak
16-087
Blad 3/6

Artikel 1.2 Begripsbepaling

(...)

fraude:

onder fraude wordt verstaan ieder handelen of nalaten van een student dat erop is gericht het vormen van een juist oordeel omtrent zijn kennis, inzicht en vaardigheden geheel of gedeeltelijk onmogelijk te maken, waaronder onder meer begrepen:

- a. het geheel of gedeeltelijk overnemen van teksten / formuleringen van andere auteurs, waaronder ook verstaan medestudenten, zonder plaatsing van aanhalingstekens en nauwkeurige bronvermelding (plagiaat);
- b. het door anderen laten maken van (delen van) een tekst;
- c. fingeren van onderzoeksgegevens;
- d. het tijdens een tentamen ongeoorloofd beschikbaar hebben van studiemateriaal of andere informatie;
- e. het gebruiken van eigen werk zonder verwijzing (zelfplagiaat).

Artikel 6.5 Te treffen ordemaatregelen naar aanleiding van plagiaat

(...)

6.5.6 De ordemaatregelen die de examencommissie kan uitspreken zijn:

- a. het ongeldig verklaren van het werkstuk, paper scriptie of onderzoeksopdracht;
- (...)

Punt 6 van de Plagiaatrichtlijn, op de internetpagina

<http://media.leidenuniv.nl/legacy/Plagiaat.pdf>, (“Plagiaatrichtlijn”) luidt:

6. In sommige gevallen kan zelfs citeren uit eigen werk als plagiaat worden beschouwd (soms aangeduid als ‘autoplagiaat’). Als je een werkstuk dat je in opdracht hebt gemaakt voor een groot deel kopieert en een tweede keer inlevert voor een andere opdracht, dan lever je slechts één prestatie waar er twee werden gevraagd. Dat zal niet altijd als een bezwaar worden gezien, maar het is wel nodig dat je daarover praat met de betrokken docent.

4. De overwegingen ten aanzien van het geschil

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

In het kader van de onderwijseenheid Germany and European Integration heeft appellant een paper ingeleverd. Het College stelt vast dat verweerder heeft geconstateerd dat in deze paper sprake is van zelfplagiaat, in de zin van artikel 1.2 van de R&R. Appellant betwist dit niet. Hij stelt zich op het standpunt dat de opgelegde maatregelen disproportioneel zijn.

Uitspraak

16-087

Blad 4/6

Het opleggen van een maatregel in de zin van artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW moet worden aangemerkt als een strafmaatregel, die op zijn evenredigheid dient te worden getoetst. Aan een maatregel dienen expliciet feiten, omstandigheden en verklaringen ten grondslag te worden gelegd die de maatregel kunnen dragen. Het College ziet zich derhalve voor de vraag gesteld of de opgelegde maatregelen evenredig zijn.

Uitgangspunt van het College, alsmede de universiteit, is dat fraude in welke vorm of omvang ook, binnen een academische omgeving niet getolereerd wordt. Het College overweegt dat uit punt 6 van de Plagiaatrichtlijn volgt dat in sommige gevallen citeren uit eigen werk als plagiaat wordt beschouwd. Het College leidt hieruit af dat verweerder de bevoegdheid heeft om per geval te beoordelen of de gepleegde zelfplagiaat dermate ernstig is dat hieraan een sanctie verbonden dient te worden. Het College acht dit in lijn met de uitspraak van het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs ("CBHO") van 5 januari 2015, zaaknummer 2014/096. Hierin heeft het CBHO het volgende overwogen: Dat het in het kader van de opleiding wenselijk wordt geacht dat studenten steeds opnieuw hun kennis en vaardigheden tonen is op zichzelf een gerechtvaardigd uitgangspunt. Indien een student zich niet aan een dergelijk voorschrift houdt, dan dient dit in de beoordeling van het werk tot uitdrukking te komen. Het College acht het onjuist om deze tekortkoming van de student aan te merken als fraude in de zin van artikel 7.12b, tweede lid van de WHW. Het College voegt daaraan toe dat in het algemeen fraude nadrukkelijk moet worden onderscheiden van handelen van een student waaruit blijkt dat hij tekortschiet in de eisen die de opleiding stelt om tot een positieve beoordeling van het resultaat te komen.

Het College constateert dat verweerder rekening heeft gehouden met de omstandigheid dat het de eerste maal is dat appellant zelfplagiaat heeft gepleegd. In het bestreden besluit heeft verweerder derhalve appellant de mogelijkheid gegeven om de paper – na aanpassing – opnieuw in te leveren. Het College overweegt dat verweerder terecht bij het opleggen van de sancties rekening heeft gehouden met de omstandigheden van dit geval. Het College constateert dat de zelfplagiaat beperkt van omvang is en dat het de eerste maal is dat appellant zelfplagiaat heeft gepleegd.

Appellant betoogt dat hij door de opgelegde maatregelen niet meer in aanmerking kan komen voor het *judicium cum laude*.

Uitspraak
16-087
Blad 5/6

Ter zitting heeft verweerder de cijferlijst van appellant overgelegd. Hieruit blijkt dat appellant – bij de eerste gelegenheid - het cijfer 8,1 heeft gekregen voor de onderwijseenheid Germany and European Integration.

Het College overweegt dat de omstandigheid dat appellant nog niet zijn masteropleiding heeft voltooid, met zich meebrengt dat op dit moment geen beoordeling kan plaatsvinden of aan appellant het *judicium cum laude* dient te worden toegekend. Nu nog geen definitief besluit hierover is genomen, acht het College het voorbarig zich hierover uit te spreken.

Het College is gelet op het bovenstaande van oordeel dat de opgelegde maatregelen niet onevenredig zijn aan het door appellant gepleegde zelfplagiat. Van strijd met het recht is dan ook geen sprake. Nu ook overigens niet is gebleken van andere feiten of omstandigheden die tot een andersluidend oordeel zouden moeten leiden, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

Uitspraak
16-087

Blad 6/6

5. De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het beroep **ONGEGROND**.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit: mr. H.J.G. Bruens (voorzitter), dr. J.J.G.B. de Frankrijker, prof.dr. E.P. Bos, D.E. Mulder BA LLB en mr. J. Nijland (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. M.S.C.M. van de Loo.

mr. H.J.G. Bruens,
voorzitter

mr. M.S.C.M. van de Loo,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: